

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Pavlenco Tatiana în numele inculpaților Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

*Calmîș Aurelia XXXXX, născută la XXXXX
originară din XXXXX, domiciliată în mun.
XXXXX, str. XXXXX, nr. XXX, ap. XX*

și

*Cațavelea Valeriu XXXXX, născut la
XXXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul
XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str.
XXXXX, nr. XX, ap. XX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.03.2018– 04.05.2018;

Instanța de apel: 28.05.2018– 13.06.2018;

Instanța de recurs: 20.08.2018– 18.12.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 04 mai 2018, *examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală*, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, Calmîș Aurelia - la 3 ani închisoare și Cațavelea Valeriu - la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Calmîș Aurelia a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an, iar pedeapsa stabilită lui Cațavelea Valeriu a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

S-a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Cațavelea Valeriu acționând prin înțelegere prealabilă de comun acord cu Calmîș Aurelia, repartizând rolurile, urmărind scopul îndemnării, determinării și înlesnirii la practicarea prostituției a mai multor persoane, cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, la 01.02.2018, Calmîș

Aurelia, acționând conform rolului său prestabilit și anume de stabilire a contactului psihologic, efectuarea promisiunilor persoanelor că vor obține venituri mari în urma practicării prostituției peste hotarele Republicii Moldova în condiții certe și sigure, care urma a fi întreprinse de Cațavelea Valeriu, în cadrul întâlnirii avute cu cet. XXXXX în restaurantul „Jiraff” situat în mun. Chișinău, str. Ismail, prin discuții a îndemnat-o și a determinat-o pe cet. XXXXX să meargă în Olanda, orașul Amsterdam în vederea practicării prostituției sub pretextul obținerii veniturilor de până la 1 000 euro pe zi, sub controlul și protecția lui Cațavelea Valeriu căruia urma a i se transmite 50% din veniturile care vor fi încasate de la clienți, propunându-i să găsească și alte persoane de gen feminin în vederea practicării prostituției împreună cu acestea în orașul Amsterdam, Olanda, explicându-i că cheltuielile privind perfectarea pașaportului internațional, deplasare și cazarea în or. Amsterdam, Olanda, urmau a fi suportate din contul lui Cațavelea Valeriu.

La 03.02.2018, cet. Cațavelea Valeriu acționând conform rolului prestabilit, cel de convingere a persoanelor care urmau să practice prostituția, de confirmare a condițiilor expuse de cet. Calmîș Aurelia, de a arăta intențiile serioase cu privire la obligațiunile pe urma să le asume față de cet. XXXXX, eventual și de alte persoane care ar accepta sub controlul acestuia să practice prostituția în or. Amsterdam, Olanda, aflându-se în automobilul său de marcă „Mercedes”, în mun. Chișinău, la intersecția străzilor bd. Traian cu str. Grenoble, a îndemnat-o și determinat-o împreună cu cet. Calmîș Aurelia pe XXXXX, în vederea practicării prostituției în or. Amsterdam, Olanda sub protecția și controlul său, confirmând faptul că cheltuielile ce țin de perfectarea pașaportului, de călătorie și chirie vor fi suportate de acesta.

Ulterior, la data de 06.02.2018, Calmîș Aurelia acționând în vederea realizării intențiilor sale criminale, i-a indicat lui cet. XXXXX să meargă la secția de pașapoarte amplasată în mun. Chișinău, str. M. Eminescu pentru a perfecta pașaportul internațional, în acest sens prin intermediul serviciului de taxi i-a transmis suma de 1 800 lei, care la rândul său i-a fost transmisă lui Calmîș Aurelia de către Cațavelea Valeriu.

La 07.02.2018, Calmîș Aurelia acționând în vederea realizării intențiilor sale criminale, în scopul îndemnării, determinării și înlesnirii la practicarea prostituției a persoanelor, aflându-se în restaurantul „Jiraff”, împreună cu cet. XXXXX și XXXXX, sub același pretext de obținere a unor venituri mari, prin discuții a îndemnat-o și determinat-o pe cet. XXXXX în vederea practicării prostituției în condiții similare propuse și cet. Urvacioc Lidia și după obținerea acordului cet. XXXXX, în scopul înlesnirii practicării prostituției i-a transmis suma de 1 800 lei, care anterior i-a fost transmisă de Cațavelea Valeriu, indicându-i să se deplaseze la secția de pașapoarte și să-și perfecteze pașaportul internațional în regim de urgență pentru deplasare în Olanda, or. Amsterdam.

Astfel, după ce XXXXX a informat-o pe Calmîș Aurelia despre perfectarea pașapoartelor în vederea plecării peste hotarele Republicii Moldova, ultima le-a cumincat lui XXXXX și Andronache Romina ca la 09.02.2017, la orele 23³⁰ urmează să se prezinte la gara auto din sect. Centru a mun. Chișinău, pentru a se deplasa împreună spre or. București, România de unde pe cale avia vor pleca în Olanda, or. Amsterdam.

Prin urmare, la data de 09.02.2018, la orele 00⁰⁰-00³⁰, Calmîș Aurelia împreună cu Cațavelea Valeriu aflându-se la gara auto din sect. Centru a mun. Chișinău, intenționând să le transporte pe cet. XXXXX și XXXXX în Olanda, or. Amsterdam în scopul practicării prostituției cu obținerea unor foloase materiale, au fost reținuți.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Calmîș Aurelia și Cațavelea

Valeriu în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal cu stabilirea pedepsei lui A. Calmîș - 3 ani închisoare și lui V. Cațavelea - 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și dispunerea încasării de la inculpați în beneficiul statului a sumei de 4 826,47 lei, care reprezintă cheltuieli judiciare.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită este extrem de blândă la numirea și individualizarea căreia instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal;

- instanța de fond nu și-a argumentat concluzia privind necesitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, invocând în sprijinul acesteia doar faptul că A. Calmîș anterior nu a fost atrasă la răspundere penală, iar V. Cațavelea are antecedente penale stinse;

- instanța neîntemeiat a recunoscut ca circumstanță atenuantă căința activă, deoarece ținând cont de prevederile art.57 Cod penal, căința activă se determină în cazurile în care persoana s-a autodenunțat, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei cauzate, pe când în speță, deși inculpații au fost reținuți în flagrant, nu au recunoscut vina, nu au colaborat cu organul de urmărire penală și au refuzat să facă declarații pe marginea învinuirii aduse;

- neîntemeiat instanța a reținut în calitate de circumstanță atenuantă „recunoașterea vinovăției” or această circumstanță a stat la baza examinării cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, și deci, aceleiași situații de drept i-a acordat o dublă valență juridică;

- instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpații A. Calmîș și V. Cațavelea a sumei de 4 826,47 lei, care de fapt reprezintă cheltuieli judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- lui V. Cațavelea, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa – 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

-lui A. Calmîș, recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa – 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, deși instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, pedeapsa numită lui A. Calmîș și V. Cațavelea cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este nejustificată, la stabilirea căreia instanța nu a ținut cont de prevederile art.art.61 și 75 Cod penal precum și de circumstanțele de fapt ale cauzei, de persoana inculpaților, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, în speță lipsind careva motive pentru a suspenda executarea pedepsei stabilite.

Totodată, instanța de apel a relevat că prima instanță eronat a reținut ca circumstanță atenuantă „recunoașterea vinei”, deoarece această circumstanță a condiționat admiterea cererii inculpaților și dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare în temeiul art.76 Cod penal aceasta nu mai poate fi reținută cu titlu de circumstanță atenuantă.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul T. Pavlenco în numele

inculpaților A. Calmîș și V. Cațavelea a contestat-o cu recurs ordinar, invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței, argumentând următoarele:

- instanța de apel contrar prevederilor art.325 Cod de procedură penală, a ieșit din limitele învinuirii incriminându-le inculpaților semnul calificativ „cu tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției”;

- pedeapsa stabilită de instanța de apel este prea aspră și inechitabilă în raport cu gravitatea faptei și persoana celor vinovați;

- la aplicare pedepsei instanța de apel a ținut cont doar de gravitatea infracțiunii fără a lua în considerație și persoana inculpaților, or, A. Calmîș este pentru prima dată atrasă la răspundere penală, este mamă solitară, achită până în prezent studiile fiicei, a recunoscut fapta, a conlucrat cu organul de urmărire penală;

- instanța nu a luat în considerație că A. Calmîș a săvârșit fapta ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal și familial;

- la materialele cauzei sunt anexate acte care confirmă că A. Calmîș suferă de hepatită și are nevoie permanent de îngrijire medicală, iar în condiții de detenție boala progresează și poate avea un rezultat fatal;

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont nici de circumstanțele atenuante stabilite în privința lui V. Cațavelea, care fiind divorțat a crescut și a educat de unul singur un copil;

- V. Cațavelea are la întreținere mama, care este de o vârstă înaintată și suferă de mai multe boli, care necesită tratament și îngrijire permanentă.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul T. Pavlenco în numele inculpaților, argumentând că motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa a fost stabilită în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art.76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art.78 Cod penal. Consideră că instanța de apel le-a stabilit inculpaților pedepse echitabile în raport cu fapta comisă și cu personalitatea acestora, iar recursul urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Analizând textul recursului declarat de apărare, Colegiul constată autorul își întemeiază solicitările invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală –s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul reține că, titularul dreptului de recurs este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la stabilirea pedepsei,

nefiind de acord cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal - condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Verificând decizia instanței de apel prin prisma criticilor invocate de recurent Colegiul penal lărgit atestă că în speță persistă temei de a interveni în hotărârea contestată dat fiind faptul că temeiul semnalat de către avocatul T. Pavlenco prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmare în speța nominalizată, reieșind din următoarele considerente.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, A. Calmîș și V. Cațavelea au fost condamnați în baza art.220 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal la 3 ani și respectiv - 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an în privința lui A. Calmîș și respectiv - 2 ani în privința lui V. Cațavelea.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de fond a indicat că, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de faptul că inculpații au recunoscut vina, se căiesc de cele comise, au solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ CPP, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, inculpata A. Calmâș pentru prima dată este atrasă la răspundere penală, iar în privința lui V. Cațavelea antecedentul penal este stins, totodată, a conchis că inculpații urmează a fi condamnați cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probațiune, în temeiul art.90 Cod penal.

Acuzatorul de stat, considerând pedeapsa ca fiind una prea blândă, a depus apel prin care a solicitat o pedeapsă reală inculpaților.

Instanța de apel, apreciind apelul declarat de procuror ca fiind întemeiat, l-a admis, și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat o nouă hotărâre prin care le-a stabilit lui A. Calmîș - 2 ani 8 luni închisoare și lui V. Cațavelea – 3 ani închisoare, abrogând totodată prevederile art.90 Cod penal.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a reținut în deplină măsură prevederile art.75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, menționăm, *echitabilă*, în limitele sancțiunii legii în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rând, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt impedimente.

În sensul art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și **cu pericolozitatea infractorului**, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal conchide că instanța de apel, la individualizarea pedepsei inculpaților, pripit a decis abrogarea prevederilor art.90 Cod penal și a dispus executarea reală pedepsei stabilite.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul lărgit atestă, că deși în speță a fost stabilit *un cumul de circumstanțe atenuante* dar și lipsa celor agravante, instanța de apel aplicând lui A. Calmîș și V. Cațavelea o pedeapsă sub formă de 2 ani 8 luni și respectiv 3 ani închisoare, a decis neaplicarea art.90 Cod penal, bazându-se inclusiv pe argumente neinvocate în apel și absolut neîntemeiat a menționat că nu există temei pentru aplicarea normei date.

În continuare, Colegiul penal lărgit atestă că, expunându-se asupra legalității și temeiniciei individualizării pedepsei penale în privința inculpaților (pct.5.6 - 5.17.1 din decizie), apreciază semnele *calificative* prevăzute la lit. a) și c) din alin.(2) art.220 Cod penal drept *circumstanțe agravante* (pct.5.13 și 5.15 din decizie). Totodată, instanța de apel în mod controversat se expune asupra căinței sincere și recunoașterii vinei din partea inculpaților, menționând prezența în speță a acestor circumstanțe, fără însă a le da o eficiență în sensul atenuării situației inculpaților. Mai mult, instanța de apel eronat a interpretat că prevederile art.76 Cod penal ar impune excluderea circumstanței atenuante – recunoașterea vinei, pe motiv că aceasta ar fi condiționat examinarea cauzei în procedura prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală și astfel aceleiași circumstanțe i s-ar acorda o dublă valență juridică. O astfel de abordare și interpretare a legii în detrimentul persoanei este inacceptabilă, or, din astfel de deducții devine alogică motivarea soluției privind posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în privința celor doi inculpați, care au solicitat examinarea cauzei în procedura art.364¹ Cod de procedură penală, recunoscându-și vina și manifestând căință de cele comise.

Astfel, instanța de recurs constată că această concluzie și o asemenea motivare a soluției instanței de apel nu corespunde criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave (art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal), iar în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept.

Totodată, Colegiul relevă că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare

socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Suspendarea condiționată, înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, însă cu obligarea persoanei de a respecta anumite condiții impuse de instanța de judecată.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel soluționând chestiunea referitoare la modul de executare a pedepsei stabilite nu a ținut cont de faptul că A. Calmîș este pentru prima dată atrasă la răspundere penală, iar V. Cațavelea, deși anterior a fost condamnat, antecedentul penal în privința acestuia este stins.

Având la bază aceste împrejurări, precum și faptul că inculpații au recunoscut vina, s-au căit sincer de cele comise, Colegiul penal ajunge la concluzia că scopul legii penale prevăzut la art.61 Cod penal, poate fi atins fără izolarea inculpaților de societate, și din aceste considerente va menține pedeapsa stabilită de către instanța de fond, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, care este una echitabilă și proporțională în raport cu fapta comisă și cu circumstanțele cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei și în partea individualizării executării acesteia este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază că apelul acuzatorului de stat în această parte a fost greșit admis.

Astfel, recursul declarat de avocat T. Pavlenco în numele inculpaților A. Calmîș și V. Cațavelea este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

9. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Pavlenco Tatiana în numele inculpaților Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 mai 2018.

Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința lor nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art.339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală
privindu-l pe

Calmîș Aurelia XXXXX, și
Cațavelea Valeriu XXXXX

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18.12..2018, s-a admis recursul ordinar declarat de avocatul Pavlenco Tatiana în numele inculpaților Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală în privința lui Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia, cu menținerea sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 04 mai 2018. Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia urmînd a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința lor nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

2. Am semnat cu respect decizia, dar cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, consider, că recursul avocatului T. Pavlenco în numele inculpaților A. Calmîș și V. Cațavelea urma să fie respins ca inadmisibil, soluția adoptată de **Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 13.06.2018** în cauza dată este una legală și întemeiată, fiind eronată concluzia primei instanțe **în partea individualizării pedepsei inculpaților și anume aplicarea art.90 Cod penal, la fel ca și stabilirea unui termen de probă, care se stabilește doar militarilor.**

Argumentele recurentului sunt lipsite de temei, fiind declarative, instanța de apel, și-a motivat eficient soluția privind excluderea art.90 Cod penal, care a acceptat argumentele din apelul procurorului, precum că instanța de fond n-a luat în considerație gravitatea și circumstanțele infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpaților, Cațavelea V., anterior a mai comis infracțiuni, ținând cont de rolul și comportamentul fiecăruia, în timpul și după comiterea infracțiunii, a dat deplină eficiență circumstanțelor cauzei (că a fost comisă asupra a doua persoane, din interes material, infracțiune gravă ce atentează la relațiile sociale ce țin de sănătatea publică și convețuirea social, precum și la obiectul juridic secundar – cu privire la moralitatea și neaservirea raporturilor sexuale), personalității fiecărui inculpat, motivîndu-și just soluția la pct.5.5.-5.17.1.din decizia contestată.

Or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, în baza căroră instanța de judecată a redus pedeapsa, în conformitate cu prevederile art.364/1 Cod de procedură penală, în lipsa altor circumstanțe atenuante și în prezența circumstanțelor enunțate, nu pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpaților nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite.

Or, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de respingere a recursului ordinar declarat de avocatul Pavlenco Tatiana în numele inculpaților Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia, cu menținerea **deciziei** Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală de învinuire a lui Cațavelea Valeriu și Calmîș Aurelia, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.a) și c) Cod penal.

Judecător

Cobzac Elena